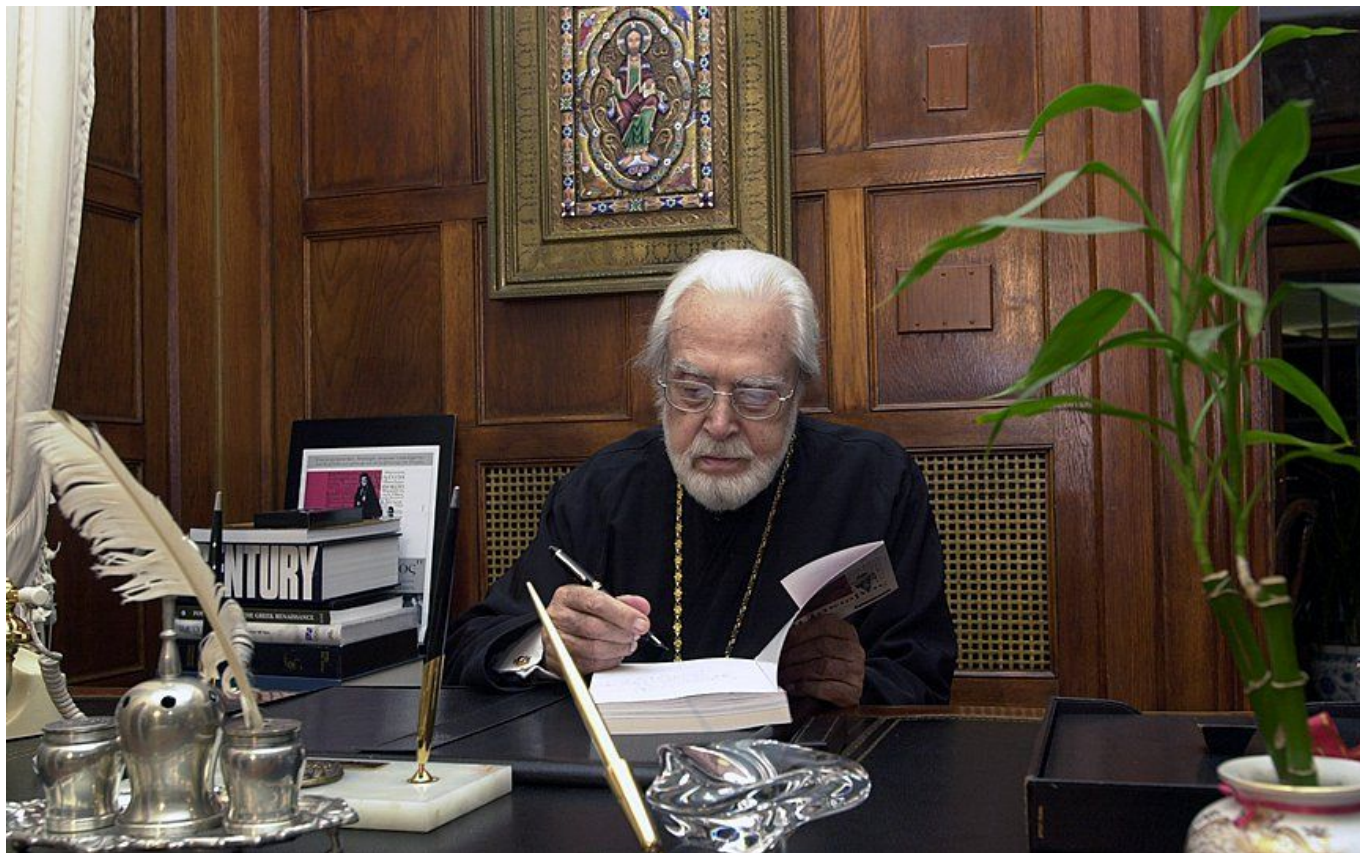

Μνήμη Αρχιεπισκόπου Ιακώβου

/ Γνώμες

Συμπληρώνονται, την Τετάρτη 10 Απριλίου, 19 χρόνια από την εκδημία του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Βορείου και Νοτίου Αμερικής Ιακώβου. Εκοιμήθη την Κυριακή 10 Απριλίου του 2005, στο νοσοκομείο της πόλης Στάμφορντ του Κονέκτικατ, λίγη ώρα μετά το τέλος των παρελάσεων της Νέας Υόρκης και της Βοστώνης για την επέτειο της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος από τους Τούρκους, λες και περίμενε να φτάσει ο αντίλαλος από τις πασίχαρες φωνές των παιδιών τα οποία διαλαλούσαν πως «η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει».

• Του Θεόδωρου Καλμούκου

Την αγαπούσε και την νοιαζόταν ο Ιάκωβος την Ελλάδα γι' αυτό και είχε μπει στο στόχαστρο των Τούρκων οι οποίοι τον είχαν κηρύξει persona non grata, τουτέστιν ανεπιθύμητο γι' αυτό και δεν του επέτρεπαν να επισκεφθεί τη γεννήτρα γη του, τη

νήσο Ιμβρο. Την επισκέφθηκε έπειτα από 27 χρόνια αν δεν λανθάνω.

Γνώριζε πολύ καλά ο Ιάκωβος πως οι Τούρκοι δεν πιάνονται φίλοι όσα προσωπεία κι αν αλλάξουν.

Ο Ιάκωβος κυριάρχησε στον εκκλησιαστικό και ομογενειακό μας βίο ως Αρχιεπίσκοπος επί 37 χρόνια, πράγμα που σημαίνει ότι γενιές ολόκληρες γνώρισαν μόνο αυτόν ως Αρχιεπίσκοπο. Τώρα αναπαύεται πίσω από το παρεκκλήσι του Τιμίου Σταυρού της Θεολογικής Σχολής αντικριστά από τη Βοστώνη την οποία αγαπούσε πάρα πολύ, έχοντας υπηρετήσει στον Καθεδρικό της Ναό του Ευαγγελισμού ως ιερέυς και ο οποίος τότε είδε μέρες δόξας λαμπρές. Αν ζούσε σήμερα θα ήταν κατώδυνη η ψυχή του τόσο για την εδώ παραλυτική κατάσταση, όσο και για την εκεί παρακμή... γιατί η αλήθεια είναι ότι το αγαπούσε το Πατριαρχείο ο Ιάκωβος και γνώριζε πολύ καλά τους εκεί διακονούντες.

Είχαμε διαφωνήσει πολλές φορές με τον μακαριστό Ιάκωβο για θέματα εκκλησιαστικής και εκπαιδευτικής φύσεως, όπως λόγου χάρη για την ελληνική γλώσσα, την ελληνικότητα της Σχολής, την περιουσία της Αρχιεπισκοπής τότε με το πολύκροτο θέμα των οικοπέδων της και τους πρωταγωνιστές τους, για το κλείσιμο της Ακαδημίας του Αγίου Βασιλείου το μοναδικό φυτώριο Ελληνίδων διδασκαλισσών και δεν είναι μυστικό ότι κάναμε κριτικές παρεμβάσεις, πάντοτε όμως για τα θέματα, κι αυτό το κατανοούσε ο Ιάκωβος.

Τα τελευταία δέκα χρόνια του βίου του έχοντας περιέλθει πλέον σε εφησυχασμό είχαμε γνωρίσει από πολύ κοντά τον Ιάκωβο με δική του πρόσκληση και πρωτοβουλία και μας μιλούσε συχνά και ανοικτά για πολλά και πολλούς εδώ και εκεί... Τότε ήταν πλέον ένας «άλλος Ιάκωβος», αλλά ήταν πια αργά. Ο Θεός ας τον αναπαύει.

Πηγή: ekirikas.com